

BÉKEHÍRNÖK

1996. DECEMBER 22.

A BAPTISTÁK HETILAPJA

XC. ÉVF. 50-51. SZÁM

DR. ALMÁSI MIHÁLY:

„Ne féljete!”

Karácsony éjszakáján a betlehemi pásztorokhoz égi követ érkezett. A betlehemi mezőn az Úr dicsősége ragyogta körül őket. Már a csillag is félelemmel töltötte el a szívüket. Találgatták, mit jelenthet. Talán a világ végét?! Aztán jött az angyal. Ahogy érkezett, abban a különleges, egyáltalán nem földi fényben, elállt a lélegzetük. Még jó, hogy megszólalt, egyébként talán még mindig ott állnának földbe gyökerezett lábbal.

Isten mindig tudja, hogy milyen üzenetre van szükségünk.

Ma is, így kezdődik az üzenet: **Ne féljete!** Ne féljete! Féltetek már eleget. Féltetek királyoktól, birodalmaktól, katonáktól. Féltetek a zsarnokságtól. Riadoztatok, ha megszólalt a csengő, ha megállt egy autó..., ha megjelent egy rendőr- vagy épp civil-ruhás, lódenkabátos ismeretlen...

Belétek ivódott a félelem. A kisebbségi lét félelme, a „mi lesz, ha megtudják, hogy hívő vagyok” félelme. Évtizedekig féltetek.

Féltetek a jövőtől. A megélhetési gondoktól. Félve féltettétek gyerekeiteket, a családot...

Hasonló félelmek között éltek a betlehemi pásztorok is. A birodalom, a katonák, az új adók, a jövő, a család és egyáltalán az élet, félelemmel töltötte el őket. S aztán meg ez a furcsa égi jel is, a csillag meg a különös fény – az angyalról nem is beszélve.

Ne féljete! Örüljete! Megszületett Jézus, a Messiás-Krisztus, a szabadító, épp itt, Dávid városában. Mindenki örüljön!

És megkezdődött az első karácsonyi ünnep ott a mezőn éjszaka, különösebb liturgiai tervezés nélkül. Egyetlen ember sem szervezte. Nem volt karácsonyfa, nem jártak a „betlehemesek”, nem ment föl a pap a szószékre, és senki nem jelentkezett verset mondani. A pásztorok sem álltak elő furulyaszólóra... Mégis a legfenségesebb és legemberközelibb ünnep volt ez. A „szólista” angyal után megérkezett a kórus. Dicsőítő énekbe kezdtek. Talán karmesterük sem volt. Lehet, hogy már „röptükben” énekeltek, de az üzenet betöltötte a pásztorok szívét, a földet, és azóta is hangzik: „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jóakarát”.

...És a pásztorok elindultak megkeresni az Isten Fiát. Megtalálták. Ez volt az ő karácsonyuk.

Milyen lesz a miénk? Meghalljuk ma az angyali üzenetet? Ma, a honalapítás 1100. évének és az újabkori baptista misszió 150. jubileumi évének karácsonyán?

Ne féljete! Örüljete! Énekeljete együtt az angyalokkal!

És induljatok el a pásztorokkal megkeresni Jézust! Talán először találkozol Vele ezen a karácsonyon. Érdemes megkeresni Őt! Szeretete elűzi a félelmet. Régi félelmeket és újakat egyaránt.

Ne feledkezzetek meg az ajándékról sem! Nem vihetsz akármit az Isten Fiának! Ha igazán szereted, magad leszel az ajándék. Kevesebbet alig adhatsz, hisz Ő is önmagát adta érted a kereszten. Az lesz az első igazi karácsonyod, amikor önfeledten és mégis nagyon komolyan, szent elhatározással Neki ajándékozod magad. Miért is ne lehetne ez az idei karácsonyon?! A sok boldog karácsonyt megért hívők, az idősebbek se elégedjenek meg kisebb ajándékkal. Jézus várja az elhasználódott, de tiszta szívű öreg pásztorokat is.

Elnöki üdvözlét

Aldásokban gazdag, békés karácsonyt és új évet kívánok minden baptista hittestvéremnek itt e hazában és határainkon túl. Külön is szeretném köszönteni a magyarországi baptisták nevében az erdélyi, felvidéki, délvidéki, kárpátaljai, nyugat-európai, amerikai és ausztráliai magyar testvéreinket, e jubileumi évben, különös tekintettel vezetőikre, akikért külön is imádkozom.

Hálásan gondolok a baptisták nagy családjára és az ünnepek kapcsán sok szeretettel üdvözlöm a Baptista Világszövetség, az Amerikai Déli Baptista Szövetség és az Európai Baptista Szövetség vezetőit – mint akikkel a legszorosabb az együttműködésünk, külön kiemelve a Magyarországon élő misszionáriusokat, tanárokat, lelkipásztorokat, családjukkal együtt.

Ugyanilyen érzésekkel üdvözlöm a magyarországi testvéregyházak hívőit és vezetőit.

Isten áldása legyen velünk!

Testvéri szeretettel:

Dr. Almási Mihály

a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

Amerikai napló

A Baptista Világszövetség (BWA), a Déli Baptista Szövetség (SBC) valamint a „Promise Keepers” (nemzetközi felekezeti evangélizációs férfi-mozgalom), és a virginiai testvérek személyes meghívására négytagú magyar delegáció vett részt az Amerikai Egyesült Államokban 1996. október 24. – november 12. között egy hivatalos programon. Dr. Almási Mihály szövetségi elnök, az MBE képviselője, Szenczy Sándor velencei lelképásztor a Szeretetszolgálat Alapítvány elnökeként, Rácz Lajos a FAMISZ és a cigánymisszió, Szilágyi Béla a magyarországi ifjúsági misszió képviselője utaztak. Az amerikai testvérek nemcsak az utazás, hanem a kinti programok teljes költségét is fedezték. Lapunk munkatársának kérdéseire Almási testvér válaszolt.

„Utunk célja a Magyarországon folyó baptista misszió ismeretése volt, de arra is lehetőségünk nyílt, hogy a missziós világszervezetek (BWA, SBC, PK) vezetőivel megosszuk megújulási törekvéseinket, újabb missziós kapcsolatokat építsünk ki, ápoljuk a régiókat, tapasztalatokat, információkat cseréljünk” – mondja

Almási testvér és Dr. Blair T. Carlson, a Billy Graham Társaság külgazgatója

Almási Mihály testvér, akit megkértem, hogy naplószerűen ismertesse háromhetes programjuk állomásait, élményeit.

Október 24-26-ig tartott a Promise Keepers (ígéret megtartók) konferencia a Dallas Cowboys Stadiumban, ahol 80 ezer férfi gyűlt össze, hogy a legkiválóbb evangélisták, teológusok, lelképásztorok vezetésével beszéljessenek, ill. előadásokat hallgassanak a család, gyermeknevelés; a férfi szerepe, hivatása, felelőssége a családban, a gyülekezetben és a munkahelyen témákról. A férfiakra egyébként kevésbé jellemző, hogy megtartják ígéreteiket, de ez egy „másfajta csapat”. A mozgalom McCarthy edző (Coach) megtérésével kezdődött. Talán később lesz lehetőség arra, hogy részletesebben szóljak munkájukról. Ez volt az első nemzetközi konferenciájuk. Nagyon komoly hadjárat előzte meg. A mozgalomhoz tartozó férfiak egyébként egész évben – a hét bizonyos napjain – munkaidő előtt kora reggel összegjönnek imádkozni saját gyülekezeteikben, és megbeszélnek gondjaikat, örömeiket. Utunk során később, november 1-jén, mi is részt vettünk egy ilyen összejövetelen. Találkoztunk a PK nemzetközi igazgatójával – Jim Young-gal is, akit meghívtam Magyarországra. A konferencián alkalmunk nyílt találkozni és megbeszélést folytatni dr. Blair T. Carlssonal, a Billy Graham Társaság külgazgatójával.

– 27-én még Dallasban dr. Tomy Evans 3500 fős gyülekezetében vettünk részt egy istentiszteleten. A gyülekezet nagy része fekete testvérekből áll. Különleges volt számomra, hogy modern

hangszereken adtak elő klasszikus zenét – pl. Bach-ot szakszofonon. Délután Dallas mellett Fort Worth-ban 56-os megemlékezésen vettünk részt egy magyar katolikus iskolában. Az iskolát magyar szerzetesek alapították és jelenleg 300 tanulója van a világ minden részéről.

– 28-án kirándulást tettünk a Great Commission Centerbe – ami egy oktatásra és pihenésre kialakított központ – ahol dr. Thomas Wang felesége fogadott bennünket. Misszionáriusai a világ legelmaradottabb részein szolgálnak.

– 29-én kora reggel indultunk Washingtonba, ahol Pulaski gyülekezet vezetői vártak bennünket, és együtt mentünk Virginia Beach-be. Korábban velük a Partnership révén kerültünk kapcsolatba. Szenczy Sándort, a velencei gyülekezet lelképásztorát már többször meghívták vizionálógatásra, és folyamatosan támogatják a velencei imaház építését. Emellett egy úgynevezett légihiadt hoztak létre: a gyülekezet egyik tagja egy légitársaság alelnöke, aki megszervezte, hogy saját légitársasága ingyen szállít Amerikában összegyűjtött ruhaneműt Magyarországra, ahonnan a Szeretetszolgálat közreműködésével jut el Kelet-Európába.

– 30-án utunk egyik kiemelkedő programjaként részt vettünk a CBN keresztyén TV egyenes adásban sugárzott műsorában, melynek 30 millió nézője van. (Magyarországon 700-asok Klubja néven ismert ez a műsor.) A missziós társaság különlegessége, hogy a világ minden részére próbálnak eljuttatni segélyszállítmányokat, illetve legújabbban egy három műtővel felszerelt repülőgépek járja a világot, melyen speciális műtőket végeznek. Megható volt látni azt a könnyező ukrán férfit, aki életében akkor látott először, amikor a gépen megoperálták. A karitatív és orvosi segítségnyújtás mellett evangélizációs és lelkigondozó szolgálatot is végeznek. Munkájuk eredményeként a világ számos pontján alakultak gyülekezetek.

– Másnap ellátogattunk Williamsburgba, ahol úgy éreztük magunkat, mintha a 200 évvel ezelőtti Amerikában sétálnánk a lovasokcsik és a korabeli ruhát viselő járókelők, épületek láttán.

A Dallas Cowboys Stadium

– Néhány tipikusan amerikai programot is szerveztek számunkra, mint pl. igazi amerikai focimeccs. Látogatás Amerika egyik legnagyobb egyetemén (nov. 4.) – Virginia Tech University; az USA egyik legmodernebb kórházában (nov. 7.) – John Hopkins Kórház; Washingtonban megnéztük a „Fehér Házat” kongresszusi képviselői engedéllyel, valamint a Capitoliumot (nov. 8.); volt egy „pihenőnapunk” is (nov. 9.).

Megbeszélés Bibliával a kézen Paul Montecute-val, a BWAid igazgatójával

– Visszakanyarodva november 3-ához, emlékezetes marad számunkra az a bemerítéssel egybekötött úrvacsorai istentisztelet, amelyen részt vettünk Virginiában, a Pulaski Memorial gyülekezetben. Délelőtt én hirdetem igét, este Szenczy Sándor és Rácz Lajos szolgált. Felhívásukra harmincan előjöttek a mindössze 150 tagú gyülekezetből, jelezve, hogy szeretnének megerősödni az Úrban, valamint a szolgálatban, és hogy szívesen eljárnének Magyarországra is szolgálni. Ugyanúgy és ugyanazt mondtuk ott is, mint itthon, de azokra a testvérekre ez egészen más hatással volt. Nagyon nagy várakozással voltak az Úr üzenete, a szolgálatok iránt.

– Utunk másik kiemelkedő állomása **Richmond** volt (nov. 5.), ahol dr. Jerry Rankin a Külmissziós Társaság elnöke fogadást adott a magyar küldöttség tiszteletére. Ezen az alkalmon részt vett a Déli Baptista Szövetség Külmissziós Társaságának (FMB) mintegy ötven vezetője, és az elnök kérésére beszámoltak munkájukról. Körülbelül hatezer főállású misszionáriusuk van és csaknem tízezer önkéntesük az egész világon. A richmondi központ olyan különleges technikai eszközökkel van felszerelve, hogy pl. ha egy misszionáriusuknak a világ bármely pontján gondja van, egy percen belül a richmondi központon keresztül a világon minden munkatársuk tudja. Folyamatos imalánc működik a misszionáriusokért. Átadtuk a jubileumi emlékérméket és köszöntéseket, és fölvetődött egy partnership-kapcsolat létrehozásának gondolata Texas és Magyarország között.

– Másnap a *BWA központi székházában* imaközösségen vettünk részt, ahol a ház minden dolgozója jelen volt. Az imaórát én tartottam, majd beszámoltam az itthoni munkáról. Csak a misszió érdekelte őket! Külön találkoztunk Paul Montecute-val, a *Baptista Világsegély* (BWAid) igazgatójával, akivel a kelet-európai segélyezési lehetőségekről beszéltünk, valamint arról, hogy

segítenének abban, hogy kész amerikai templomokat építsünk föl Magyarországon. Ők a költségek 50%-át vállalnák és a másik felét a helyi misszionának kellene finanszíroznia. Három ilyen templom felépítésére van lehetőség Európában, szeretnénk, ha mindhárom a miénk lenne. Reményeink szerint Kecskeméten lenne az egyik, Budapesten vagy környékén a másik és egy a Dunántúlon. Minden a gyorsaságunkon múlik! Külön beszélgettünk a BWA női munkájáért felelős Rhonda O'Dell-lel a magyarországi baptista női munka erősítéséről, valamint a sajtó vezetőivel. Erdemes megemlíteni, hogy a BWA negyedévenként megjelenő lapját, a „Baptist World”-öt, egyetlen hölgy szerkeszti, és maga végzi az összes egyéb szerkesztőségi munkát is.

– November 8-án látogatást tettünk a *Maryland és Delaware Államok Baptista Szövetségénél*. Testvéreink örömmel számoltak be a moldovai baptistákkal folytatott közös missziójukról, melynek tapasztalatai bátorítást nyújtottak, különösen a cigánymisszióban. A szövetség missziói énekkara meghívásunkra jövő év nyarán ellátogat Magyarországra.

– Hazaindulásunk előtti napot a *Poolesville-i* baptista gyülekezetben töltöttük, ahol délelőtt én hirdetem igét. Délután a *Round Hill*-iben pedig Szenczy Sándor és Rácz Lajos szolgált.

– Amerikából hazatérve mi az a konkrét dolog, ami megfogalmazódott Almási testvérben egyházunk és misszióink megújulás szempontjából?

A négytagú magyar delegáció átadja a jubileumi emléklapoktet Jim Young-nak, a PK nemzetközi igazgatójának

– Nagyon nagy szükség lenne hamarosan egy olyan lelkipásztor-konferenciára, ahol a testvériség együtt gondolkodhatna és imádkozhatna a misszió megélénküléséért. De a megújulás akkor igazi, ha senki sem marad ki belőle, mert aki mégis kimarad, az többnyire ellenszörkölő lesz; mindig a problémákat látja, a kockázati tényezőket mérlegeli és nem lép egyet sem, mert az veszélyes. Isten nem ilyen jellegű óvatosságra hívott el bennünket!

Ferenczi Andrea

Bemerítés Nagyvarsányban

November 3-án nyolc fehér ruhás állt a gyülekezet előtt, hogy hitüket a bemerítkezéssel megpecsételjék.

Tóth István testvérünk 50 évesen fogadta szívébe Jézus Krisztust. Hosszú keresésében a legnagyobb segítséget akkor kapta, amikor Bibliát adtak a kezébe, és abból megismerhette Isten szeretetét, bűnbocsátó kegyelmét. Bizonyágtételében elmondta, mennyire sajnálja életének kárba vesztett éveit. Testvérünk az aranyosapáti gyülekezet tagja lett.

Hálásak vagyunk azért, hogy a többi bemerítő életében nem voltak kárba vesztett évtizedek; fiatalon átadták magukat

az Úr Jézusnak Sebestyén Zita, Herczegh Hajnalka, Bárdos Hajnalka, Herczeg Ildikó, Herczeg Adrienn, Szalacsi József és Virágh Attila. Valamennyien 14-17 év közöttiek, és életüket születésük óta a gyülekezet és a hívő hozzátartozók imája kíséri. Ezt a lépést azonban nem tettük meg helyettük, nekik kellett megharcolniuk, hogy melyik utat válasszák. Döntésüket nem csupán érzelmi alapon hozták. Az úgynevezett „kisifjúságin” sokszor tettek fel komoly kérdéseket lelkipásztoruknak. Elmondták, hogy Isten többször megszólította őket, míg végre határozott választ adtak neki. Voltak, akik egyéni csendességükben ju-

tottak döntésre; volt, aki édesanyját kísérte el Tahiba a női csendesnapokra, és ott értette meg, hogy nem várhat tovább; volt, aki „csak” zenét tanulni ment az Egyházzenei Tanfolyamra, de Isten elvégezte benne megújító munkáját is.

Tudjuk, hogy nehéz út áll még előttük, de hisszük, hogy Isten igéjére és a Szentlélek vezetésére figyelve só és világosság lehetnek környezetükben. Azért is imádkozunk, hogy az ünnepi istentiszteleten elhangzott bizonyágtételek, a bemerítésről szóló rövid tanítás és a fiatalok megindító csoportjelenete másokat is segítsen a helyes útra találni. **K. M.-né**